

vens anvendelsesområde udstrækkes til også at omfatte tjenesteydelser, der har tilknytning til et produkt.

I de tilfælde hvor den erhvervsdrivendes ydelse alene består i en arbejdspræstation, som fx rådgivning af andre i tilknytning til liberalt erhverv og lignende, falder sådanne tjenesteydelser som helhed uden for lovens anvendelsesområde. Rene tjenesteydelser vil ofte give sig udslag i enkeltstående faresituationer, hvor den teoretiske mulighed for at gribe ind derfor ikke er tilstede, og det generelle hensyn af præventiv karakter, som ligger til grund for lovforslaget, derfor heller ikke er tilstede. Hertil kommer, at rene tjenesteydelser ofte vil være omfattet af et erstatningsansvar for fejl og forsømmelser, således at civile retlige regler er tilstrækkelige.

Som eksempel på tjenesteydelser med tilknytning til et produkt, der er omfattet af lovforslaget kan henvises til reparationsarbejde, hvor ydelsen består dels af en arbejdspræstation, dels af forbrug af reservedele. Viser det sig, at en reservedel, som er anvendt af reparatøren, eller at reparatøren har begået en fejl i forbindelse med udførelsen af arbejdet, der har bevirket, at den reparerede genstand er blevet farlig, vil hans ydelse i det hele falde inden for lovforslaget.

Det vil dog kun i undtagelsestilfælde være hensigtsmæssigt at foretage en egentlig kontrol med tjenesteydelser, idet faren ofte først opdages, når skaden er sket, og da der typisk vil være tale om enkeltstående fejl, hvor foranstaltninger i forhold til andre ikke kommer på tale.

Til stk. 2

I stk. 2 fastslås det udtrykkeligt, at lovforslaget gælder, uanset om produktet eller ydelsen tilbydes mod vederlag eller vederlagsfrit. Der kan således ikke stilles krav om, at der tilsigtes opnået økonomisk gevinst ved virksomheden.

Til stk. 3

Bestemmelsens stk. 3, undtager varer og tjenesteydelser, der udveksles mellem private. Der findes således ikke at være behov for at inddrage helt private forretninger under lovforslagets anvendelsesområde. Der er ingen mening i at pålægge fx. en privat person at tilbagekalde et farligt produkt og udbede det. Forholdet kan derimod efter omstændighederne være omfattet af straffelovens regler, ligesom det vil være muligt at pålægge producenten af et farligt produkt at tilbagekalde det, selv om det i sidste omgang er overdraget mellem to private. Samtidig undtages i lighed med direktivet produkter og tjenesteydelser,

der udelukkende indgår i produktionen i en erhvervsvirksomhed. Specialindretninger inden for industrien, som arbejdsmaskiner af speciel slags og andre lignende produkter, som udgør en særskilt risiko for fare, vil således falde udenfor.

Anvendes produktet derimod såvel i produktionen som af forbrugere, er det dækket af loven - i modsætning til direktivet, der også undtager disse produkter.

Når lovforslaget omfatter disse forhold, skyldes det bl.a., at det ofte er tilfældigt, om et produkt anvendes af en person i hans egenskab af forbruger eller erhvervsdrivende, idet mange produkter kan anvendes både af forbrugere og erhvervsdrivende. Hvis eksempelvis kontorinventar udgør en fare på grund af en defekt, eller en automobil er behæftet med sikkerhedsmæssige fejl ved bremserne og skal tilbagekaldes, ville det forekomme stødende, om et tilbagekaldelsespåbud ikke ramte samtlige biler af den pågældende type, uanset om bilerne er solgt til privatpersoner eller de anvendes som led i et erhverv. Produkter som anvendes i erhvervslivet er derfor omfattet af lovforslaget, i det omfang de også anvendes i privatlivet. Uden for lovforslaget falder alene varer og tjenesteydelser, som udelukkende anvendes erhvervsmæssigt med henblik på produktionen. Et værktøj, en husholdningsartikel eller et sportsredskab med farlige egenskaber vil således kunne tilbagekaldes såvel fra forbrugers private bopæl, som fra værksteder, kontorer, institutioner osv., uanset hvor det befinder sig.

Fsv. angår arbejdstagere findes der inden for arbejdsmiljølovgivningen vidtgående specialreguleringer, der er baseret på unionslovgivning, og som indeholder sikkerhedskrav til bl.a. maskiner, redskaber og andet, som anvendes i produktionen. Reglerne indebærer bl.a. mulighed for at stille krav om forhåndsprøvning af produkter og udfærdigelse af forskellige anvendelsesforskrifter i forbindelse med farlige situationer. Bestemmelserne medfører yderligere, at der findes kontrolmyndigheder, der overvåger sikkerheden. Bestemmelserne herom vil derfor i vidt omfang træde i stedet for reglerne efter nærværende lovforslag, jf. herved bemærkningerne til § 1, stk. 5.

Til stk. 4

Bestemmelsen svarer med en præcisering til direktivets art. 2, litra a, der undtager antikviteter og brugte løsørengsstande, der forud for deres brug skal repareres eller sættes i stand, hvis leverandøren klart har underrettet modtageren skriftligt herom.

Lovforslaget omfatter således ikke brugte genstande, som både udbyder og erhverver er opmærksom-